

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Olvasóinkhoz.

Huszonötödik éve immár, hogy a függetlenségi 48-as program tiszta alapján állunk. Ettől az alaptól egy lépéssel sem térünk el a múltban, nem fogunk eltérni a jövőben sem; mert meggyőződésünk, hogy a legkisebb engedmény, a legkisebb mértékű megalkuvás is végzetes az országra, melynek teljes függetlensége és önállósága képezi állandó törekvésünket.

Veszélyesnek és károsnak tartjuk az alkuvásnak azt a rendszerét, mely közéletünket uralja úgy az országos, mint a helyi ügyekben, — tehát lankadatlanul küzdünk ez ellen a rendszer ellen és azok ellen, akik szolgálják.

A „Pécsi Figyelő“-t országos és helyi, politikai, társadalmi és közgazdasági kérdésekben egyaránt az igazság és az igazi, meg nem hamisított szabadelvűség vezérli. Ez adja az irányt abban, amit irunk, amit támogatunk és amit támadunk.

A „Pécsi Figyelő“ szívesen és lelkesen segíti a jó törekvéseket, készsággel előmozdítja a kulturális és közgazdasági haladás érdekeit; de harcol a rosszakarat ellen és orvoslást, megterlást követel ott, ahol a közönség bajairól és panaszairól, a közügyek intézőinek rosszakaratáról, mulasztásairól és visszaéléseiről van szó.

Mindenek fölött pedig az ad irányt a „Pécsi Figyelő“-nek, hogy védelmezzük és

megóvjuk a közszabadságokat, melyeket következetesen irtanak és csorbítanak az országban, a városban és mindenütt, ahová elér a mostani hitvány rendszer rabszolganévelő hatalma.

Helyi dolgokban és a vármegye ügyeiben teljes tájékozottságra törekszünk, aminek eredményeként hivatkozhatunk arra, hogy a 25-ik évfolyamát élő „Pécsi Figyelő“-nek, véleményének és szavának sulya van.

Egyenesen és határozottan a közönség jogosult akaratainak és kívánságainak tolmácsa tehát a „Pécsi Figyelő“ és ezen az alapon lapunk a tiszta közvéleményt fejezi ki minden kérdésben. Ez a törekvésünk, és ha sikereink vannak, azoknak az a titka, hogy a független polgárságot képviseljük és hogy csakis az ő barátaival szövetkezünk és az ő ellenségeit támadjuk.

Ez volt a „Pécsi Figyelő“ iránya a múltban, ezt követjük a jövőben is. Ennek viszonzásul kérjük a közönség szíves támogatását, melynek munkát, áldozatot nem kimélve, tartalmas lapot adunk a kezébe.

Gondosan megválogatjuk politikai, társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi közleményeinket, kiváló gondot fordítva a magyaros stílusra; érdekes regényeket közlünk könyvalakban, hírvonatunk élénk, változatos, tudósításaink gyorsak és megbízhatók.

Az ország és a világ fontosabb eseményeiről, az országgyűlés tárgyalásairól ügye-

sen szerkesztett távirati tudósításokat adunk és ezekkel az esti órákban megjelenő „Pécsi Figyelő“ úgy helyben, mint a közel vidéken megelőzi a budapesti lapokat.

Bizonyára nem ok nélkül számítunk mindezekért a szolgálatokért máris tekintélyes előfizető- és olvasóköreink mind erőteljesebb növekedésére még ott is, mely az általános érdekű eseményekről nálunk bővebb közleményeket nem hozó kisebb fővárosi lapokat veszi; mert ezekből sem a vármegye, sem Pécs város ügyeiről és eseményeiről tájékozást nem szerezhethet.

Hazafias tisztelettel

a
„PÉCSI FIGYELŐ“
szerkesztősége.

Előfizetésre való felhívás

a
„PÉCSI FIGYELŐ“

mindennap megjelenő politikai lap 1897. évi

**XXV. évfolyamának
július-szeptemberi negyedére.**

Előfizetési árak:

A napi lapra:

Egész évre 10 frt.
Félévre 5 frt.
Negyedévre 2 frt. 50 kr.
Egy hónapra — „ 85 kr.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A trabukó.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Egyszer a hónap elsején megállt diskurálni a dohánytőzsde előtt egy ismerősével Kapor Zsiga; s aztán véletlenül tekintete betévedt a trafikba.

Hát nyomban elakadt Zsigának a beszédfonala, amint meglátta azt a sötéthaju trafikosnét.

Hamarjában elbucsuzott barátjától és hogy, hogy sem, azon vette észre magát Zsigmond ur, hogy odabenn van a trafikban és hogy erősen válogat a szivarokban, ám bátor nem volt dohányos.

— Pompás szőke trabukóim vannak uram, talán azokból parancsolna? — kérde madárcsicsergő hangján a szivarbolt királynője.

— Az ám, trabukó, az, az, igen, azt kérnék — hebegé Kapor ur.

— Tessék kérem, most feszitettem fel alig néhány perce, tessék csak nézni mily bámulatos világos szivarok s aztán mily előkelő szép alakukak, meg aztán az illatuk, valóban legjobban kedvelem a trabukók illa-

tát; igazán jobb szeretem — a virágesokor illatánál.

Kapor ur meglepetve hallgatta a hollóhaju asszony hasonlatait s aztán szivarválogatás közt ő is keresgélt emlékében, hogy vajjon melyik virág illatához hasonlítana tulajdonkép a trabukó szivar.

— Igaza van nagysád, a kamillához, a székfűhöz leginkább hasonlítható . . .

— Micsoda? én? székfűhöz?

— Dehogy! az Istenért . . . nem méltóztatott megérteni . . . a trabukó illatát értettem — az hasonl . . .

— Ugy? hanem tessék csak megengedni, majd válogatok én . . . illetve segítsek keresni . . . így . . . ez, meg ez, jaj! de gyönyörű sima szivar, ugyebár? . . . meg ez, aztán ez a pettyes ni, így . . . elég lesz ötven darab?

— Haj! jaj! ötven darab . . .

— Kérem adhatok egy egész rekeszszel, rendes vevőim — már az uri faj — leginkább egész rekeszszel szoktak . . .

— Jó kérem, ha nem fárasztom . . .

— Sőt a legnagyobb örömmel, így la . . . visszarakom ezeket és tessék egy rekesz világos trabukó.

A szép asszony összemarkolászta sima fehér kacsóival a „pult“-on heverő kiválogatott szivarokat, miközben ezek a meleg sima kacsók Kapor uram kezeit is érintették, ami

aztán Zsiga ur lusta vérért erősen forrásba hozta; ki is izzadt tőle, levette fehér cilinderekét és letette a pulpitusra. Közben jöttek, mentek a vevők, de a szivaros asszonyka csak odaszólt a többi szivaros hölgyeknek:

— Zsella, Olga, egy kis purzicsánt, ide regalitást, meggyfaszopókát; látják, hogy a nagyságos urral vagyok elfoglalva!

Kapor ur megbűvölten fizette ki a tizenkét forintra rugó bevásárlási számlát. A feketehaju asszony szivarzopókákat, szivartárcát, sorsjegyet vétetett meg vele; Zsiga csak bölintott, ez a kékszemu, feketehaju tündér akár megvétethette volna vele az egész trafikot, ha Zsiga ur annyi pénzmaggal rendelkezik.

— Így, nagyságos ur, összecsomagoltam, majd Fülöp, a házi szolgál, nagyságod lakására viszi.

— Az ám! kérem, valóban . . .

— Igen, igen; Fülöp! kiáltá ő nagysága és egy nagyfejű, bibircsókós ábrázatu, kékorru levente jelent meg a bolt látóhatárán, ki szó nélkül letette bakasipkáját a pulpitusra és felnyalabolta a csomagot.

— Hová kell vinni instálom?

— Görény körut huszonkettedik szám, első emelet, 7-ik ajtó.

— Kezeit csókolom — mondá halkan Zsigmond ur és gyorsan, mintha attól félne, hogy a szép asszony eme szavaiért megszidja,

A heti lapra:

Egész évre 3 frt.
Félévre 1 frt 50 kr.
Negyedévre — „ 85 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-utca 1 sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

A kiadóhivatal.

A vén magyarfaló.

Pécs, 1897. június 15.

(*) Örjögés számba vehetők azok a nemzetiségi fanatizmusból elkövetett cselekedetek, melyeket a legutóbbi időben véghezvisz a magyarság adáz ellensége: Strossmayer József, akit a szabadságharc lezajlása után azért sietett gyakovári püspökké tenni a reakció, hogy elvégezze azt a munkát, amire nem volt képes egy Haynau valamennyi bakóival, t. i. hogy kiirtsa a jámbor szlapon népből az elnyomott magyarok iránt való rokonszenvek alig pislogó lángját is.

Nemrégiben ama jeles rendelete folytán beszélgettünk magáról ez a magyarfaló püspök, hogy megtiltotta az egyházmegyéjében tartózkodó magyar ajku iskolás gyermekeknek a magyar nyelven való gyónási ájtatosság végzését, szigorúan meghagyva alantas papjainak, hogy csak horvát nyelven szolgáltatassák ki a töredelem szentségét, mintha bizony az Isten csak a horvát nyelvű imádságot hallgatná meg. Az egész magyar sajtó megbotránkozásának adott ekkor kifejezést s kommentálva ezt a Strossmayer-fele nyelvrendeletet, arra a következtetésre jutott, hogy valóságos káromkodás az, amit ez az erőszakos ember véghezvisz híveihez kibocsátott pásztorlevelében: felszítva a gyűlölség tüzét csupán a grammatika különbözősége miatt azok közt, akik egymásnak soha sem vétettek.

Azt is tudjuk nagyon jól, hogy a mostanában lefolyt horvátországi választá-

sokon a horvát túlzók győzelme azért volt lehetséges, mert a Horvátországban eddigelé ismeretlen lélekvásárlás éppen a Strossmayer pénzén hallatlan módon vitetett keresztül, amihez segítségül vette a templomi szószéket, onnét döröggtette le fanatikus papjai által a határtalan gyűlöletet minden iránt, ami magyar. Igaz, hogy ezért a tetteért alteregója: a zágrábi érsek, ad audiendum verbum a király elé citáltatott, ahol legfelsőbb mosdatásban részesült, de hiába, a király kegyes maradt mindkettőjük iránt és meghagyta továbbra is helyükön. Ezt a királyi kegyet meghálalándó, Strossmayer újabb tetteinek sorozatát a következővel nyitotta meg:

Tudvalevőleg évenként bucsu- és körmenetek szoktak a vármegyénkben fekvő Mária-Gyűdre elzarándokolni. Az idén a gyakovári egyházmegyéből egyetlenegy ilyen processzió sem érkezett Gyűdre, jóllehet az előző években ezerekre ment azoknak a szlavóniai zarándokoknak a száma, akik erre a messzeföldön híres kegyhelyre eljöttek lelkészeik vezetésével. Midőn ennek az elmaradásnak okai után tudakozódtunk, megtudtuk, hogy a hirhedt magyarfaló püspök pásztorlevelében eltiltotta papságának a Gyűdre való zarándoklást, utasítva egyben őket arra, hogy híveiket a szószékről való kihirdetés útján is visszatarthassák az idegen földre való zarándoklattól; mert van ám ilyen kegyhely horvát földön is, és ez Almás, vezessék tehát a papok ide a híveket.

Nem mi reánk tartozik annak az eldöntése, vajjon Mária-Gyűd, vagy Almás-e a hatásosabb kegyhely, csupán csak azt jegyezzük meg e helyütt, hogy a körlevelet kibocsátó püspök több hazafiságot követel meg híveitől, mint magamagától. Hisz tudjuk, hogy Strossmayer ur évente megteszi az utat Gasteinbe, hogy rozszant testét megfüröszsze és ezért legalább is 3—4000 frt horvát (?) pénzt ad a jó osztrákoknak, pedig van ám Horvátország-

fejére csapta Fülöp bakasipkáját és rohant ki a tőzsdéből.

A szép asszony fekete hajával, kék szemével, gödrös orcáskájával és sima fehér pici kacsójával a pulpitusra dült a nagy kacagástól, a két csicsérgő boltosleány pedig egyike jobban kacagott a másikkal, csak Fülöp, a háziszolga, maradt komolyan, fontos nyugalommal tette fel Kapor ur fehér cilindert és indult Zsigmond ur után.

De még nagyobb lett a nők kacagása, midőn Fülöp visszatért és lelkendezve beszélt el, hogy őt a nagyságos ur megcsókolta és azt kérdezte tőle, hogy nem ő-e Macedóniai Fülöp?

— És maga talán eltagadta? — kérdeék a lányok nevetve.

— De el ám, mert én simontornyai vagyok, nem Macedóniai, vagy mi a tatárt mondott.

— Mást nem kérdezett? — ingerkedtek a lányok.

— De bizony, azt kérdezte, hogy jól látott-e, azt mondta, ugy rémlik előtte, mintha más nőket is látott volna a boltban, de . . . „asszondja”, én csak a maga szép urnőjét néztem.

— Jó, jó, menjen a dolga után — parancsolá a feketehaju asszony elpirultan.

— Én pedig csak azt mondom, hogy

igazi ur volt, mert két korona borralalót adott, és . . .

— A dolga után menjen mondtam! — kiáltá a feketehaju hölgy.

Kapor Zsiga megrészegett ennek a boltosasszonynak a szépségétől — meleg, sima kacsóitól, illatos lehelletétől, csicsérgő dallamos beszédjétől.

Ez pedig nagy szó!

Cimeres lump, izgága, tivornyázó fráter ez a Zsiga; nem bortól, nem sörből, pezsgőtől vagy cognactól részegett most le, — hanem a legerősebb, absinthot képes vala Kapor ur egy egész éjszakán keresztül inni, (nem ám szopogatni) és ezektől a mérgektől nem rugott úgy be, mint ennek a szép asszonynak a beszédjétől — édes mosolygó szemétől.

Midőn macedóniai Fülöp elhagyta Zsigát — az, kopottas divánján elterült és magában mondá:

— Ne bolond, ne! és aztán ott maradt reggelig malé ábrázattal a pamlagon.

Reggel aztán, ami soh'sem szokott előfordulni a hónap két első napjaiban, Kapor ur a pénzügyi fogalmazó, pontosan elment hivatalába. Óriási feltűnést keltett; hivatalnoktársai úgy magyarázták a dolgot, hogy Zsiga alighanem — elkártyázta a havi gázsiját.

ban is fürdő elég, miért ne tehetnék tehát meg hívei, akik gyalogszerrel szoktak Mária-Gyűdre elzarándokolni, hogy filléreikért itt, magyar földön, kapjanak élelmezést és ellátást?

Nos hát, Strossmayer előtt Magyarország idegen föld; pedig hát ennek a béketűréséből élvezzi dús jövedelmét, melyet a két ország közt való békés együttlét megbontására használ föl. Mélyen megbotránkoztató ez a legutóbbi intézkedése már csak azért is, mert a vallási ügyekbe is beleviszi a politikát, a féktelen nemzeti-ségi gyűlölködést, és a műveltség legalsó fokán álló, eddigelé magyarérelmű jó sokác népet is fanatizálja. Mert hát voltaképpen ezek a sokácok voltak azok, akik Gyűdre el szoktak jönni, ezt a kevés, a magyarokhoz szító elemet akarja tehát a magyarfaló püspök befogni a maga jármába, oly indokolással tiltván el nekik a leghatározottabban a magyar kegyhelyre való zarándoklást, hogy a gyűdi bucsujáró hely idegen országban fekszik.

Ki kellene üzni az ilyen gyűlölködőket a templomból, miként Krisztus tette annak idején a pénzváltókkal, nem pedig főpapi állásában megtűrni egy ilyen adáz ellenségünket, aki nyíltan mer vele dicsekedni, hogy gyűlöl mindent, ami magyar. A szeretet vallása, melynek Strossmayer egyik főpapjának mondja magát, nem tanít ilyen gyűlöletre. Ezek után nincs tehát más hátra, mint a legmesszebbmenő intézkedéseket megtenni, hogy ez a magyarfaló főpap eltávolíttassék helyéről.

Kimutatja különben Strossmayer lép-ten-nyomon, hogy a hatáskörébe tartozó egyházmegyében teljesen ki akarja irtani a magyar elemet, még papjait illetőleg is. Nemcsak a magyaros nevű, de az -ics, -vics végződésű nevekkel megáldott horvát papokat is agyonvexálja, ha megtudja róluk magyar érelmüket. Nagyon helyes lenne, ha az egyházmegyei klerus, melyben több magyar születésű pap is van, Strossmayernek ily irányu hazafiatlan törekvéseit

De aztán, hogy az öreg Mihályt, az irodaszolgát elküldte pénzzel abba a vendéglőbe, ahol ebéd-vacsora bérleten volt, hogy fizesse ki a havibérletét, (mert ökelme elfelejtett tegnap még vacsorálni is, amidőn megfizette volna a járandóságot) akkor abba hagyták a dolgot.

A dolog pedig nagyon egyszerű.

Az a tizenkét forint, a melyet a dohánytőzsdében hagyott, nagyszerűen hiányzott Zsigának. Mivel országos lumpságának dacára sem esinált soha sem adóságot, nem lumpolhatott úgy, miut szerette volna, hát inkább abbahagyta.

— Majd helyrehozom jövendő elsején! — mormogá.

De bizony a következő elsején, már ismét a szivarboltban volt Kapor ur és a bájos asszony most már husz forint árát akasztott a tulboldog Zsiga ur nyakába.

Midőn Zsiga kifizette a különféle skatulyákat telve szivarokkal, boldogan, de fogcsikorgatva ment a lakása felé.

Ismét lefeküdt kopott pamlagára és vigasztalta magát:

— Ne bolond, ne!

Másnap ismét pontosan megjelent a hivatalban.

— Ez a Zsiga szerelmes! — mondogatták társai — de nem látták, hogy egy

megbénítani igyekeznek, addig is, míg az Ur kegyelme vagy el nem szólítja ez árnyékvilágból, vagy a király hatalma elmozdítja helyéből.

Tudtunkkal a gyakovári egyházmegyei papság tulnyomó része tud magyarul, sőt maga Strossmayer is beszéli fogytékosan nyelvünket, de nem beszélnek magyarul, mert ezt megtiltotta azon a földterületen az a főpap, aki a magyar korona fenhatósága alatt a magyar korona által adományozott magyar püspökség jövedelmeit élvezi és bűnös módon az ellen az ország ellen munkálkodik, mely neki és a gyűlöletben társainak kenyeret ad.

Alárendelt jelentőségűnek tűnik föl első látszatra ez a bucsujárást tiltó körrendelet, de ha figyelembe vesszük az azt kísérő körülményeket, be fogják igazolni intező államférfiaink előtt, hogy itt az ideje megszabadulni ettől a horvát apostoltól, hogy utána mehessen a másik, tanítványa a rosszban: a zágrábi érsek, aki éppen olyan hálátlan és engesztelhetetlen ellensége a magyar nemzetnek, mint Strossmayer.

H i r e k.

Pécs, 1897. június hó 15.

Maturák kora.

A tegnapi nappal befejeződtek középiskoláinkban az érettségi vizsgálatok. Immár a főgimnázium, a főreáliskola és a felsőkereskedelmi iskola is szárnyaira bocsájtott egy egy csomó érettt ifjút, a ki a testimonium maturitatisal a kezében most már neki vághat az életnek.

Most van a maturák kora.

Boldog kor, melyre visszagondolni nemcsak jövő ilyenkor lesz édes a most világra szóló drukkot kiállt ifjaknak, de akkor is, ha majd már — unokáik lépnek elébük, kezükben az érettségi bizonyítványt.

Hogy ezek az unokák miképp fogják mérlegelni a maturát: azt ma még bajos

arasznyi lánynak vagy asszonynak udvarolt volna.

Abbahagyták a talányt.

Igy ment ez már két éve; Kapor urból titkár lett, megbecsülték. Hanem most már havonként negyven forint ára szivart vásárolt Zsiga.

A múlt hónapban, hogy budai lakására akart térni, ahol három szobás lakást bérelt az aglegény Zsiga — ismét betért a dohánytözsébe, hogy havi szivarkompetenciáját megvegye.

Mialatt szivart választott és boldogan trécselt a feketehajú szép asszonynyal — egyik hivatalnoktársa is ottjárt, ki e rémkidásoknak szemtanuja lett. Zsiga azonban nem látta őt.

Nosza másnap! Évődtek vele, gratuláltak izlésének, — kérdezősködtek az esküvő napjáról.

— Ah! hagyjátok! hisz csak a szeretője... véle az egyik.

Kapor Zsiga egy vaskos „rendeleték tára” című könyvet vágott annak az urnak az arcába.

Párbaj lett belőle.

Aztán, hogy kiderüljön, kinek van igaza, hát Zsiga, szép barna férfias arcába kapott egy olyan spádévágást, hogy ágyba került.

Valahogy megtudta az a feketehajú, kékszemű, édes illatú asszony, hogy Kapor

lenne megmondani. Hanem hogy a mai ifjak másképp mérlegelik, mint például azok, kik ez előtt kilenc-tíz évvel kapták kezükbe az érettséget: az tény.

Akkor — ah! boldog kora a maturának, mely, mint minden elmúlt boldogság, visszahozhatatlan — a matura nem jelentette azt, hogy szabad a vásár, érett a fiú, — mert hiszen komoly prefeszszorok sajátkezü aláírásukkal bizonyítják — s a mit eddig lopva megtett, most megteheti nyíltan. Sőt már a anyos mamák előtt is számba jön; hiszen ha nem is szerez diplomát, megvan az alapja, hogy négy-öt évig élve ifjúságát, a papája és rokonsága révén bejuthasson valami hivatalba és beköthesse egy eladó leánykának a fejét.

Akkor, ez előtt nyolc-tíz évvel a matura kora nem jelentett ilyen sokat. Jelentette az iskolaporának lerázását, az életbelépést, igen is; de a fő örömet, tudjátok e mi képezte.

Az érettt gyerekember, a kinek még cigarettáznia, bottal járnai sem volt szabad, mikor a testimonium maturitatis — dobogó szíve fölétette, — egy megkönnyebülő sóhajjal, egy bizonyos fölényes mosolylyal nézett körül és cigarettát vett ki a zsebéből. A pattogó kakasgyufát oda dörzsölte az iskola vén falához és az ajtóban állva fujta az első szabad füstöt a levegőbe. Aztán egyet fordult diákszállása körül s a következő pillanatban a legújabb divatu sétabottal, persze még mindig cigarettázva, rendezett tüntető felvonulást — ha magányosan is — a város utcáin és sétaterein.

Igaz, hogy estére nem tudott vacsorázni, mert a cigarettá elvette az étvágyát, hanem erre a boldogságra visszagondol nemcsak nyolc-tíz év múlva, de a meddig csak gondolkodni, emlékezni tud.

S ha még eszébe jutott az, hogy most már nemcsak „Bánk bán”-t, meg az „Ember tragédiájá”-t nézheti meg a színházban; hogy nem kell neki engedélyt kérnie, ha tánciskolába akar járni — ez volt minden, a mi boldogságot adott neki a matura. Kicsiny boldogság, de igaz.

Hát ilyen volt a matura kora régen s mert régen volt... talán nem is igaz.

Hogy a mai milyen, vázoltam fentebb, s ha nem is szóltam volna róla; úgy is tudná mindenki, a mint egy alkalmi poéta ebben alábbi versecskében meg is énekel:

Zsigmondot ő miatta vágta csuffá. Tünődött egy darabig, de aztán kocsit hozatott és áthajtott Budara, Kapor lakásához.

Benyitott kopogás nélkül: mert attól félt, hogy még a kopogás is megártana a betegnek.

A tót házmester felesége éppen egy apró jéggel tömött gumizsákot illesztett Zsiga fejére, aki seblázban feküdt; folyton motyogott valamit.

— Mondja lelkem, súlyosan beteg Kapor ur? — kérde a boltosasszony a házmesternétől.

— Semmi sem nem. Csak egy picikát fel van karmolsz a nagyságos pofácskádát. Nyem baj! Hát'szen ugyis bolond volta!

— Kicsoda? Ki volt bolond? fortyant fel a szép asszony.

— No!? Hát az nem is van egizsiges feji uriember, kit három szobás lakás tartja szivarokoknak. He?

— Mit beszél maga?

— Tezik! — és felnyitja a szomszéd szoba ajtaját, melyben a falakon köröskörül számtalan szivardoboz telve szivarokkal álltak felhalmozva... és tezzék a másik szoba... mondá röhögve a tót delnő... ehun lá a harmadik szoba — ez is tele meg van cigarával!

És csakugyan Kapor Zsiga háromszobás lakásának két szobája tele volt szivarokkal!

A hogy unottan méregettem
A korszót tegnap délután,
Elém jó busan, szemlesütve
Egy barna, csinos kis leány.
Szentelentül reá kacsintok,
De a hatás, az elmaradt. —
Ej — gondolám, mi az galambom.
Hogy így megállod a sarat!?

Kiváncsi voltam, odaléptem:
„Kisasszonyom, már megbocsát,
De engem érdekel fölötte,
Miért epeszti úgy magát.”
A kis leány szeme könybe lábadt
És szólni alig hogy tudott:
„Oh jó uram! az ideáalom
Az érettségim megbukott!”

Nagyon sajnáltam a leánykát,
De mindamellott ott hagytam.
Pár pillanat és kuzinom
Lélekszakadva ront reám.
A könnye hull, akár a zápor,
A hangja olykor megreteg.
„Kuzin! a Józsi nem bukott meg,
Ergó maholnap messze megy!”

S ép konstatáltam önmagamban,
Hogy milyen furcsa e dolog
Midőn jön újra egy leányka
S csodák csodája, mosolyog
Ha meg nem sértem kis babám? —
— „Ma tettem le a maturámat!”
Felelt a pajzán kis leány.

Nihil.

... Hát még akkor milyen lesz a matura kora, ha a leányoknak is muszáj lesz érettségit tenniök?!

K. Ö.

Napirend 1897. június 16-án.

Naptár: szerda, jun. 16. — Róm. kath.: Reg. Ferenc. — Prot.: Jusztina. — Görög-kel.: (jun. 4.) Metrofán. — Zsidó: Siván 16. — Nap kél 3 óra 47 perckor; nyugszik 7 óra 43 perckor. — Hold kél este 9 óra 35 perckor; nyugszik reggel 4 óra 58 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 22 Celsius fok meleg; légnymás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint helyenkiut csapadék, meleg idő s később borulás várható.

Pécsi Dalárda dalestélye a Vigadóban 8 órakor. A magy. kir. operaház ballettkarának második fellépte a színházban este 8 órakor.

Tornaverseny rendező bizottságainak összes ülése a városházán d. u. 3 órakor.

A szép asszony, hol elpirult, hol elhalványodott. Aztán midőn magához tért — kis tárcája egész tartalmát a tatárorra, széles száju asszony terebélyes markába ürité azzal a kéréssel, hogy viselje gondját a betegnek; a szivaros szobákat pedig bezárta, a kulcsokat magához vette és elment.

Másnap aztán, midőn ismét Zsigához ment a szép asszony, azt teljes öntudatánál találta. Regénybe illő pontossággal kiküldő a házmester oldalbordáját és a beteg ágyához lépve, kérde:

— Kapor ur! ön értem sebesült meg; mivel érdemelt meg e lovagias nemes eljárást?

— Asszonyom! bocsásson meg; de én örülésem szeretem önt.

— Zsigám! drágám! én is szeretlek; a nevem Ottilia.

— Lottikám édes, köszönöm; az enyém leszel tehát? nőmmé leszel?

— Igen, tied halálig!

És az övé is lett.

*

Nagy betyár ez a Zsiga; tudta ám az mit csinál, annak a szénfekete, szép, aranyos özvegynek — harmincezer forint hozománya volt; azért zsebre lehet vágni egy kis spádévágást. Az ő hozománya pedig nyolcszáz doboz trabuko volt.

Tihanyi Károly.

— **(Előértekezlet a megyei választásokhoz.)** A megyei tisztviselő-változások tárgyában a főispán ma d. e. 11 órára értekezletet hívott egybe. A bizottsági tagok közül mintegy 40-en jelentek meg. Az értekezletet azonban egy szűkebb értekezlet előzte meg, miért az értekezlet megnyitása egy negyedórát késett. Főispán az értekezletet megnyitván, kijelenti, hogy tájékozódni kívánt a megye intéző férfiainak véleményéről az alispáni szék s az így megüresülő mohácsi főbírótság betöltése felől. Kijelenti azonban, hogy ezen értekezlet bárminő megállapodása a kandidáló bizottság jogát érinteni nem fogja s az csak az ő, mint elnök tájékozódására fog szolgálni. Szeifritz kanonok adta elé aztán a szűkebb értekezlet megállapodását, mely szerint: alispánságra Trixler Károly (éljenzés); a mohácsi főszolgabíróságra pedig I. sorban Szinkovits Károly, II. Baross Kálmán, III. Jeszenszky Gyula, IV. Horváth István lennének jelölve. Az előterjesztés észrevétel nélkül helyesléssel fogadtatott. Darázs Ödön csak azon óhajának ad kifejezést, hogy a négy jelölt bizonyosan kandidálva is legyen. Főispán hivatkozik előbbi kijelentésére, hogy az értekezlet határozata a bizottság jogkörét nem érinteti és az akár mind a négyet, akár azok közül csak egyet jelölhet. Szily László egyetért Darázs Ödönrel arra nézve, hogy mint értekezlet tag óhaját kifejezhesse, úgy tekinetvén az, mint a közvélemény megnyilatkozása. Morvay Ferenc arra utalt, hogy a szűkebb értekezlet megállapodása éppen azért találkozott egyhangú fogadtatással, mivel a megjelentek mindenike ott találta a jelöltek között a magáét is, ellenesetben bizonyosan történtek volna felszólalások. Ő is óhajtja hát, hogy az egyhangúlag fogadott jelölés ilyen alakban menjen is keresztül. Végül Szily Pongrácz az értekezlet összehívásáért főispánnak az értekezlet nevében köszönetét fejezvé ki, az értekezlet főispán elttetése mellett befejeztetett.

— **(Ifjúsági tornaverseny.)** A rendező bizottság nagy feladatát immár befejezte. Az elszállásoló, fogadó és élelmező bizottságok szintén elkészültek feladatukkal, fáradságukat a mindenkitől kiérdemelt elismerés fogja jutalmazni. A versenypálya is készen áll. A múlt napokban többekkel megtekintette a tankerületi főigazgató is, a kit meglepett a pálya nagysága, páratlan berendezése. Azt hisszük ehhez hasonló karban levő versenypálya nincs több hasánkban. — Szerdán délután 5 órakor tartja a helybeli versenyző ifjúság nagy próbáját a versenyterén, pénteken délután pedig katonazenekarral a tornacsarnokban. A verseny részletes programja megjelent s a jegyváltásnál kapható. A nagy közönséget a kellő időben plakátok fogják tájékoztatni. A szini díszelőadás szombaton este fél 8-kor kezdődik az összes vendégek jelenlétében. Ugy a versenyre, mint a szinelőadásra jegyek Fürst Lipót urnál kaphatók. (Valentin régi boltjában.) Ajánljuk olvasó közönségünknek, hogy jegyeiket mindkét napon jó eleve megváltásák. A nagyszabású előkészületek ritka élvezetet ígérnek.

— **(Anyakönyvvezetői kinevezések.)** A belügyminiszter Somogy várme-

gyében a nagy-bajomi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé Simonovics Elek, a szillibe Vogl Mihályt nevezte ki.

— **(Diszes esküvők.)** Rákosi Imre dr., pécsi kir. alügyész, ma délután 5 órakor tartotta az állami anyakönyvi hivatalban egybekelését Hegedűs Hedvig kisaszonnyal. Az egybekelésnél tanúk voltak a vőlegény részéről Rákosi Jenő a „Budapesti Hírlap“ főszerkesztője és Blaskovich István, kir. ítélőtáblai elnök; a menyasszony részéről pedig Balogh Károly, kir. ítélőtáblai tanácselnök és Nádosy Kálmán, kir. tanácsos. Az egybekelést a székesegyházban fényes esküvő követte, melyen a diszes násznép között ott láttuk: Rákosi Lenkét, Kalmár Ilonát, Rákosi Viktorét, Evva Lajosnét, Evva Margitot, Rákosi Jenőnét, dr. Rákosi Bélánét, Rákosi Magdát, özv. Rákosi Gyulánét és Rákosi Zsófiát, ott voltak továbbá Molnár László, Császár Imre, Rákosi Viktor, Zilahy Simon, dr. Vlaka János, Evva Lajos és Rákosi Béla dr. s igen sokan a helyi társadalmi előkelőségek közül.

— Folyó hó 12-én tartotta Hosszúhetény községben egybekelését Frank Károly vasuti előljáró Beierlein János körjegyző leányával, Mariskával. A délelőtt lefolyt polgári kötés után telpántlikázott és rózsákkal feleicomázott hintókra ült a fényes nászmenet és áthajtatott Pécsváradra, hol az egyházi esketést Göde református lelkész végezte. A nászmenet fényét emelték a rózsás arcú koszoru leánykák, akik a következők voltak: Gombarovics Juliska, kinek vőfénye Holterer Ferenc volt és Beierlein Gizike, kinek vőfénye Katona József, szabadkai vasuti tiszt volt. Násznagyok voltak a menyasszony részéről Wachauer Károly, a vőlegény részéről pedig Grosz Henrik vasuti állomásfőnök. Az egyházi szertartás után a diszes vendégkoszoru a menyasszony szülei házában gyült össze lakomára s a mulatságnak csak a reggeli órák vetettek véget.

— **(A pécsi tornaegyesület)** a kerületi tornaverseny alkalmából szombaton a színházban a „Kornevillei harangok“ előadása után tornászati csoportokat mutat be. Az egyesület tagjai ugyanis Hemerich Károly, tornatanár vezetése alatt az elsőtített színpadon, fehér trikóruhában, a következő csoportokat fogják ábrázolni: 1. Római harcos. 2. Birok csoport. 3. Perzsa harcos. 4. Haldokló Galilei. 5. Pallas védi a harcost. 6. Pollyxena elrablása. 7. Laokoon-csoportozat. 8. Ajax védi Patroklosz holttestét. Községünk ismeri a Trebitz Ottó buzgó elnöklete alatt működő tornaegyesület tagjainak ügyességét s így a színházi előadás iránt már e szempontból is bizonyára nagy lesz az érdeklődés.

— **(Felülfizetések.)** A pécsi műkedvelő egyesület, vasárnapi előadása alkalmával felülfizettek: báró Fejérváry Imre, főispán 5 frt, Majorossy Imre polgármester 1 frt, Reeh György 1 frt, Taizs József 1 frt. Dr. Miltényi Miklós 2 frt, Ratkovics Károly egyleti elnök 5 frt, Mánfai Ede 30 kr. Fogadják kegyes pártfogásukért e helyen is az egyület köszönetét.

— **(Falusi Lear.)** Tegnap délután 5 óra tájban az Üszögh felé haladó személy-

vonatot a mozdonyvezető a budaivárosi alsó temetőnél egyszerre csak nyílt pályán megállította. Az oka a megállásnak az volt, hogy mikor a vonat a jelzett hely felé közeledett, egy öreg ember sietett fel a sinekre és ott keresztbe feküdt a robogó vonat elé. Szerencsére a mozdonyvezető észrevette az öngyilkosjelöltet s ellengőzt adván a mozdornak, még idejekorán meg birta állítani a vonatot s így nem történt semmi baj a sinekre fektüdt emberrel. Ekkor aztán a mozdony személyzete leszállt s előszólitotta a temetőőröket, a kik az öngyilkosjelöltet közre fogták és bekisérték a városházára. Ott kihallgatásakor előadta, hogy Petrovics Pálnak hívják, 81 éves, pécsi lakos. Folytonosan betegeskedik már évek óta és nagy nyomorban él, bár gyermekei segíthetnék, mert elég jómóduak. Ez a kettős csapás keserítette el a falusi Lear, a ki valamikor Mohácson lakott s ott bocskorcsináló mesterséget üzvé, jól ment a sorsa. De elszegényedett s egy ideig Szalántán lakó kocsmáros fiánál élt, majd bejött Pécsre lakó lányához. A szegénység és betegeskedés azonban elvette a kedvét az élettől, s azért akart öngyilkos lenni, a mit azonban most már megbánt. A haláltól megmenekült öngyilkosjelölt aggastyánt haza kísérték a lakására, hol hozzátartozói vették gondjaikba.

— **(Ballet nálunk.)** A magy. kir. operaház balletkara Csizsér Kálmán, művezető igazgató vezetése alatt tegnap este Pécsre érkezett s ma és holnap előadást tart a városi színházban. Ma színre kerül az „Álarcos bál“ balletje; Jokey-tánc a „Mignon“ operából; a „Babatündér“, a „Traviata“ napernyő és legyező tánc s végül a „Csárdás.“ Közben Mayer Adolf, az operaház angol kürt művésze, a Rákóczi-dalt és Lavotta egy dalát adja elő; Radó Rózsika, a budapesti városligeti szinkör tagja, monologban lép fel s Csizsér Irén operaénekesnő énekel. Holnap (szerdán) színrekerülnek a „Bécsi keringő“, „Nap és föld“ és a „Piros cipő“ balletek kiválóbb részei. A balletkarban résztvesznek Ferency Paula, Lang Célia, Szokolovics Irma, Blanzscky Janka, Carbonené Eliz és Fischl Janka, továbbá Reisz Róza és Szabadosné magántáncosnők és Carbone Giovanni balletmester. Helyárok mint rendszeren. Jegyek előre válthatók Wolf Miksa, király-utca 15 szám alatti könyvkereskedésében (Hatytü-épület.) Kezdeté este 8 órakor. A holnapi (szerdai) előadás műsora a következő: I. Piros cipő nagy balletből a pas de 6. és pas de deux. Táncolják: Carbone Giovanni balletmester a magy. kir. op. tagja. Blanzscky Janka magán táncosnő, Reisz Róza, Ferency Paula, Lang Célia, Szokolovics Irma, Fischl Janka a m. kir. op. tagjai. II. Dalok: angol kürtre. Előadja: Mayer Adolf akad. zene tanár, a m. kir. op. tagja. III. Bécsi keringő. Nagy balletből a „Stirien“, táncolják: Carbone Giovanni balletmester, Szabadosné és Reisz Róza magántáncosnők, az op. tagjai. IV. Romance. Halewy Zsidónó operájából. Éneklé Csizsér Irén, opera énekesnő. V. Nap és föld. Nagy ballet cigány tánc. Előadják: Carbone Giovanni, Carbone Eliz, Reisz Róza, Blanzscky Janka, Ferency Paula, Szokolovics

Irma, Lang Célia és Fischl Janka. VI. Kuruc dalok. Angolkürtre átirta Káldi Gyula. Előadja: Majer Adolf akad. zenet. a m. kir. op. tagja. VII. Népdalok. Éneklő: Csizsér Irén opera énekesnő. IX. Mézes hetek után vigjáték 1 felvonásban. Irta: Gyalui Farkas. Személyek: Férj Csizsér Kálmán. Feleség Radó Rózsika. X. Corvin Mátyás opera tótánca. Előadják: Carbone Giovanni balletm. és a tánckar.

— (**Jegyzőválasztás.**) A napokban választották meg je n ő i körjegyzőnek és pedig egyhangulag F e n i c y István volt segédjegyzőt.

— (**Megvert erdőőr.**) S r o j á k József, m. kir. közalapítványi erdőőr, fekedilakos, a vérméni erdőben rendes körutját tévén, három emberre akadt, akik az erdőben — a tilalom ellenére is — földiepret szedtek. Az erdőőr természetesen, meg akarta őket ebben akadályozni, az epret elvette tőlük és zálogot is akart tőlük venni. De a három ember erre rátámadott az erdőőrről s közös erővel botokkal nekirohantak, fegyverét elvették tőle s véresre vevén, ott hagyták a színhelyen. A megvert erdőőr az esetet bejelentette a pécsváradi csendőrségnek, kik a tetteseket K o c s i s Dániel, I v a n o v i c s Avro és I v a n o v i c s Rado személyében ki is nyomozták s ezek tettüket be is ismerték. Most a bíróság fog majd velük végezni; a megvert erdőőr sebeit pedig a körorvos bekötözvén, — az most ápolás alatt van.

— (**Nagy jégeső.**) A mult héten nagy jégeső volt Versend, Szajk, Szederkény és Somberek községek határaitban. Különösen az utóbbi helyen a jég a vetéseket anynyira elpusztította, hogy a gazdák nagy része azokat kénytelen volt learatni.

— (**Gyilkosság egy lakodalomban.**) Ozora tolnamegyei községben örökös harban állnak egymással az alszegei és felszegei legények. Ez utóbbiak, mint levelezőnk jelenti, kegyetlenül meggyilkolták tegnap Kovács István 20 éves alszegei legényt. Rác István, Laci Kovács József, Lázár István és Tringi István szolgálólegények kimentek a totii pusztára Kovács István után, aki ott egy lakodalomban mulatott. Kihivatták őt a lakodalmas házból, a kapuban rávetették magukat és bunkós botokkal a szó szoros értelmében összetörték a koponyáját. Az ozorai csendőrség elfogta a gyilkos legényeket.

— (**Hirtelen halál.**) B e r g e r T e r é z, 66 éves, siketnéma hajadon, ma délben az utcán hazafelé ment, egyszerre összeesett és pár pillanat múlva meghalt. Holttestét beszállították az izr. temető halottasházába, hol ma délután 3 órakor boncolták fel C i r e r Elek dr., városi tisztii főorvos és T o l n a i Vilmos dr. tisztii orvos, kik a halál okául szívszélhűdést konstataáltak. A hirtelen halállal kimult öreg hajadon jómódban élt s halála előtt is egyik bankintézetnél 65 frt járadékot vett fel s azzal tartott hazafelé, mikor a hirtelen halál utolérte.

— (**Véres tréfa.**) A bástya-utcán

tegnap este elszakadt a házak tetején keresztül futó telefondrót és lehullott a földre. Ott valami későn járó ember megbotolhatott benne s tréfából fogta magát keresztülkötötte az utca szélességében két szemközti kapu kilincséhez. Később azonban ez a tréfa véres balesetet okozott, mert egy hazafelé siető uriember neki ment s a drót kiútvén a szivart a fogai közül, a száját súlyosan megsebezte. Hogy azonban ki volt a véres következményű tréfa elkövetője, azt nem tudják.

— (**Megakadályozott leányszöktetés.**) Az éjjel a rendőrorjárat a pályautcában egy fiatal leányra akadt, a ki egy öreg asszony társaságában, egy-egy pakkal a hóna alatt, sietve ment végig az utcán s mikor a rendőroket meglátták, egy kapualj homályába húzódtak be. Ez persze kétszereesen gyanusakká tette őket s az őrjárat közre is vette mindjárt s igazolásra szólította fel a kapualjból előbujt leányt és asszonyt. S mivel nem tudták magukat igazolni, bekisérték őket a rendőrbiztos elé, a hol aztán kitűnt, hogy az őrjárat leányszöktetést akadályozott meg. A fiatal leány ugyanis, megunván azt az életet, melybe könnyelműen keveredett, az öreg asszony segélyével megszökött gyűlölt helyéről, honnan azonban nem egy könnyen szabadulhat meg, a ki egyszer oda bekerül, mert rendesen tele van adóssággal s még a rajtlevő ruha sem az övé. Épen ez volt a baja a szökni akaró leánynak is, a ki a csomó ruhát, mit magával vitt, úgy akarta ellopni helyéről s ezért bizony szépen vissza-

Ami ezután következett, csak azt vérrel lehetne lefesteni: a várórség rárohant a martalóc óriásra és a szó legigazabb értelmében darabokra szabdalta. A várnagynak csak nehezen sikerült Györgye hölgyét megmenteni a lekaszabolástól.

*

A fránciskánusok lélekharangja oly fájdalmasan sirt; egy máglyára hurcolt leány lelkét kísérte a boldogabb hazába. A kápolna közelében — a piacon — emelkedett a borzasztó farakás. nagyon lehallatszott a kicsi toronyból a bucsuztató halálharang a vesztőhelyre.

A várból erős fegyveres csapat kísérte az elítélt leányt, ki gyalog, mezitláb, láncraverten tette meg hosszú, utolsó utját a máglyáig. Nagy tömeg hullámsott körülötte és a vesztőhelyen. Gábrriel atya hiába vigasztalta a leányszót, hiába nyujtotta feléje a szent keresztet csókolásra, hiába kérte őt az utolsó gyónásra, a jó Istenhez való fordulásra: néma maradt.

Bátran lépett fel a máglyára. És egy jajszó nem röpött ki az ajkain még akkor sem, midőn a lángok már összezsaptak feje fölött. Pedig a halálharang úgy sirt, pedig a máglya körül összegyűlt keresztények oly keservesen jajongtak — leborulva a földre, mellőket verve.

A ég felé szálló füst felvitte a leány lelkét az Isten trónja elé, hol a szentek, kerubinok és szeráfok serege előtt megkoronázták a „mártirok“ koszorújával.

Mártir volt ő valóban. Az igaz, a szent barátság mártirja . . . lett Fátíme.

(Gábrriel atya feljegyzéseiben csodálatát fejzi ki a

egészen belemerült a kockajátékba és a méhszivásba. A kockajátékra az ismeretlen kezekből jött arany ösztökölte a derék vitézeket, az ivásra pedig leginkább a tilalom. (A legpompásabb kiegészítő része volt a mulatságuknak az a disputa, hogy hát voltaképen bor-e a méhsér, avagy csak mézesvíz? Tiltja e tehát a korát a méhsért avagy megengedi? De nagyokat is lehet huzni ilyen vitatkozás alatt a butykosból!) A kapuk astán — mire éjféltre járt az idő — már mind ki voltak rugdosva, a kapuk őrsége pedig a legalaposabban berugva.

Benn a városban is mintha minden kihalt volna. Csak Zsuzsanna siralomhásából kiszűrődött a sűrű sötétségbe valami bágyadt fény. A tömlőcajtó elé parancsolt örök is horkoltak. (Hej, ha megmaradt volna a török-magyar „közösügyes“ rendszer: bezzeg nem aludtak volna el Borbás bíró uram látói. Szörnyen mokány legény volt ugyanis a bíró ur, valódi mintaképe egy kösség vezérének. Bizony sokáig hijával volt ez a szerencsétlen város az ilyenfajta vezetőnek.)

Az északi várkapu előtt egy nagy csapat lovas állapodott meg. A vágható sötétségben árnyaknak látszottak: emberek és állatok. Egy hang sem árulta el ottlétüket; még a paripák is nesztelenek voltak, mintha csak tudták volna, hogy most a csapat legszigorubb jelszava: a némaság.

Néhány árny foszlott ki a sötét tömegből s a nyitott kapun tűnt el a várba. Ahmed volt s néhány felfegyverkezett embere. Egyenesen Zsuzsanna tömlőcéhez tartottak. Az alvó örök száját betömtek s kezeiket összekötötték. Ahmed aztán a magával hozott kulccsal

kisérték gazdájához, a leányszöktető öreg asszonyt pedig feljelentik a bíróságnak.

— **(Albizottságok összes ülése.)**

A kerületi tornaverseny előkészítése ügyében a kiküldött albizottságok intézkedéseinek bejelentése s a még esetleg szükséges intézkedések megtétele végett a városházán holnap (szerdán) délután 3 órakor a közgyűlési teremben központi ülést tartanak az összes albizottságok.

— **(Tolvaj asszony.)** Radics János, kacsotai lakostól négy ludat ellopott özv. Hakl Györgyné, poklosi illetőségű csavargó asszony. A ludak közül kettőt Simon János, szigetvári lakosnak, — egyet Szita Pál, nagypeterdi lakosnak adott el, a negyediket pedig birtokában találták meg, mikor elfogták. A tolvaj asszonyt bekisérték a szentlőrinci járásbíróóság börtönébe.

— **(Terjed a sertésvész.)** Ugy látszik a tavaly megveszerte dühöngött sertésvész az idén még nagyobb mértékben fog dúlni. Hivatalosan csak a mai napról öt helyről érkezett jelentés, a hol a sertésvész fellépett, még pedig Viszló, Vaiszló, Szava, Villány községekből és a főhercegi uradalomhoz tartozó Braidaföld pusztáról, mely községek hatóságilag zár alá helyezettek.

— **(Levagták a lábát.)** Még vasárnap történt, hogy a vasuti rakodóállomáson Bordán Lajos munkás lábára egy vas sín ráesett s azt egészen összetörte. A szerencsétlenül járt munkást bevitték a kórházba s hogy megmentés az életnek, ma

reggel az összetört jobb lábát térdben amputálták. A szerencsétlenség oka vétkes gondatlanság volt s a munkástársai és a felügyelettel megbízott munkás ellen a vizsgálatot a rendőrség megindította.

— **(Felköszöntötte.)** Kovács (Buli) János, somogyi lakos együtt iddógált a koresmában Degi Józseffel. Mikor az elfogyasztott pohár söröknek számát már csak a kocsmárosal való beható tárgyalás után tudták megállapítani, Degi Józsefnek egyszerre csak kedve támadt pohár köszöntőt mondani s abban úgy dicsőítette Kovács (Buli) Jánost, mint a legbőkezűbb nemeszívű férfit, a ki az elfogyasztott pohár sörököt nagylelkűen ki fogja fizetni. Kovács (Buli) János e felköszöntő ellen — szerencsétlenségére — tiltakozni kezdett s ekkor Degi József haragjában a kezében levő sörös pohárral úgy találta fejbe köszönteni, hogy szegény Kovács (Buli) János menten leesett a székről s véres fejjel vitték haza. A bíróságnál feljelentették a véres felköszöntőt s most ott folytatják a vizsgálatot ez ügyben.

— **(Ezredgyakorlatok.)** A 44-ik gyalogezred ezredgyakorlatai — mint értesülünk — Kaposvárott lesznek az idén és július hó 5-e körül kezdődnek; a Pécsen levő zászlóaljok is oda mennek az ezred zenekarával együtt, mely többször térzenét is fog adni a közönségnek s hihetőleg a fogadókban is néha játszani; élvezet vár tehát a kaposváriakra. Az egész tisztikar, vagy 80-an

a katonai kaszinóban fog étkezni. A gyakorlatok eltartanak augusztus hó közepén is túl s bevezetésük előtt három nappal Kaposvárra megy az 52-ik gyalogezred is s az egész dandár Szt. István nap felvonul Ozora felé, hogy onnét a nagy hadgyakorlatokra menjen Tatába, hol a király is jelen lesz, Vilmos császár, a román és szerb királyljal együtt.

— **(Találtatott)** egy finom, monogramos zsebkeendő. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségnél, hová a becsületes megtaláló megőrzés végett elhelyezte.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június hó 15-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A honvéd nevelő intézetekről szóló javaslat volt a napirenden, melyet Münnich Aurél előadó ismertette szárazon és vonatottan, garnirozva az ellenzék folytonos közbeszólásaitól. Az ujonnan létesítendő hadapród iskoláknak — ugymond az előadó — céljuk átalakítani a honvédséget...

Rigó Ferenc (közbekiált) Maszlag!

Hentaller Lajos: Osztrák szellemen!

Münnich Aurél: A közvélemény a javaslat mellett nyilatkozott. Fejérváry a honvédséget nemzeti irányban fejlesztette...

Hentaller Lajos: Tányérozás!

Komjáthy Béla: Hol a tüzéség?!

Elnök Hentallert rendreutasítja.

Fejérváry Géza b. honvédelmi miniszter kijelenti, hogy az új hadapród iskolákat Pécsen, Nagyváradon és Sopronban fogja fölállítani.

kinyitotta a tömlőc ajtót és belépett Zsuzsánna börtönébe.

A halálra ítélt leány a kereszt előtt az imaszalmolyra borulva aludt, vagy talán leike már előre a mennyországba repült egy kis előleges látogatásra. Ahmed lehajolt a leányhoz és megcsókolta rablácrá fűzött kezeit. Judáscsók volt e ez, vagy néma bocsánatkérés? — Zsuzsánna föleszmélt, bizonytalanul nézett körül s aztán önfeledten, a legnagyobb örömmel kiáltott fel:

— László kedvesem, eljöttél, hogy megmentsél? Hát mégis szeretsz?

De csakhamar egészen tiszta lett a kép előtte; az arca elborult, sötét apátia borult arra. Most már minden eszébe jutott: hiszen Fátima előre megmondott neki mindent. Nem László az ő megmentője, hanem Ahmed, a poltron lovag, ki most is a legvastagabb önbőségéből tesz mindent, a mit tesz.

Ahmed a hölgy kitünő örömet hallva, megbénultan, megszegeyenülten állt Zsuzsánna előtt. Valamit mormogott, de azt megérteni nem lehetett.

Nem is méltatta Zsuzsánna vádlóját többé egy tekintetere sem. Ahmed eléje térdelt és egy kicsi kulccsal kinyitogatta a bilincsek lakatjait, Zsuzsánna aztán büszkén intett neki, hogy követheti. Némán és észrevétlenül értek ki a kapun s csakhamar a paripák dübörgése volt hallható. Zsuzsánna meg volt mentve. Annak kellett megmentenie, a ki börtönbe jutatta; jól kieszelte ezt a furfangos török némbér.

Amint Zsuzsánna és megmentői a kapun kiléptek, megnyílt egy másik börtönajtó s abból Zsuzsánának egy második példánya lépett ki Györgyével, a daliás

martalóccal. Ugyanoly ruha volt a hölgyön, mint a minót Zsuzsánna viselt a siralomházban Györgye és a hölgy a nyugoti kapu felé tartottak. A vár előtt rájuk is várt egy egész kis sereg: Györgye martalócai.

Már csaknem elérték a menekülők a kaput, midőn éktelen zaj támadt és a vár egyszerre megtelt török katonasággal. Györgye megzavarodott; a hölgy remegett és egészen szorosan fűzte be karjait a Györgye karjaiba. Mintha villám sújtotta volna le őket, nem tudtak megmozdulni egy pillanatra helyükről. De Györgye a második pillanatban már magához tért, kivonta szablyáját, a hölgyet maga mögé lökte a falhoz s védelmi állásba helyezkedve, bőszülten kiáltotta, hogy a ki feléje közeledik, az mindjárt meglátja a túlvilágot.

A várnagy tüzelést parancsolt a katonáinak, de abban a pillanatban megjelent a várudvaron Ibrahim bég s ijedten kiáltotta, hogy hagyjanak fel minden gonoszabb szándékkal, mivelhát ő akar itt intézkedni. Káromkodott szegény öreg, annyira eltanulta szép Magyarországon ezt a nemes mesterséget, hogy ajkairól csak úgy pattogott le a sok szitok, mint a jégeső. Dühös volt, hogy azok az ostoba spáhik nem engedik isten hírével elmenekülni Zsuzsánát.

Futva közeledett Györgye hölgye felé, hogy azt védelmébe vegye. Sikertült is a bégnek Györgye zavarát felhasználva, a hölgy közvetlen közelébe jutni. Meg is fogta aztán a kezét, be is tekinthetett annak a tündöklő szeméibe. De akkor aztán fölkiáltott, mint akáresak egy megsebzett oroszán. Olyas valamit kiáltott, hogy „áruló“, de a szó nem meghallható, mert Györgye rásütötte a bégre pisztolyát, mire Ibrahim a földre zuhant.

Thaly Kálmán azt kérde, hogy miért nem inkább Eperjesre. Mivel ezek az iskolák németesíteni fognak, a javaslatot nem fogadja el.

Bolgár Ferenc a nemzeti párt nevében, mint a honvédség kiépítésének betetőzését, elfogadja a javaslatot.

Rátkay László azzal kezdi, hogy elveti a javaslatot. A közös hadsereg nyelve német; a katona járatlan a közjogban, de ott van az államtitkár-előadó... (Felkiáltások: Kiment! Jégbe hűtötték!) Az előadó hirdette a német nyelv jogos voltát a hadseregben.

Münnich: Nem mondtam!

Rátkay: Hallottam.

Hentaller: Visszaszivná, ha lehetne!

Rátkay: (folytatja) Tanulja meg az előadó, hogy nem sokára magyar lesz a közös hadsereg nyelve, mert a közmondás azt tartja: Mégis mozog a föld!

Barábas Béla: Mégis huncut a német! (Derűtség.)

Rátkay: Nem kell a béke olajága, az osztrák özönvízből mi mindent kimentünk, ami a miénk. A javaslatot nem fogadja el.

Asbóth János: A kormány elrabolta a zászlót az ellentábor vezérsátráról. Apponyi grófé az érdem. A javaslatot elfogadja.

Okolicsányi László, Tóth János nem fogadják el a javaslatot.

A vitát a holnapi ülésben folytatják.

TÁVIRATOK.

— **Elítélt főmameluk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kir. tábla helyben hagyta a járásbíró ítéletét, mely Podmanicky Frigyes bárót 100 frt pénzbüntetéssel sújtja, amiért Kassicsot a pártkörben bravónak nevezte.

— **Párbajozó képviselők.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Holló Lajost és Légrády Károlyt a törvényszék párbajozás vétsége miatt 14 napi államfogházra ítélte. Az ítélet jogerős.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
 SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Csődtömeg-árverés.

A vagyonbukott **Rottler Károly** bórkereskedő csődtömegében leltározott kikészített bőrneműek, kész bocskorlábbeliek, cipész-árak, bolti állványok, butorok, egy életbiztosítási kötvény és könyvkövetelések a csődválasztmány határozata folytán **f. é. június hó 21-én és a következő napokon délután 2 órakor** nyilvános árverésen, a bírósági végrehajtó közbenjötté mellett készpénzfizetés ellenében **Pécsett, a Mária-utczai 30. sz. házban** el fogadják adatni.

Ifj. Némethy József
 csődtömeg gondnok.

2511. tkvi sz.
 1897.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi egyházmegyei alapítványi hivatal végrehajthatónak, Szabó József végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyben a sásdi kir. bíró területén lévő, Egyházbéren és határában fekvő, az egyházbéri 16. sz. tkvben foglalt III. a 7/16. telekre 1398 frt s a 31. sz. ház és belsőszégre 445 frt és a 773. hrsz. fekvőségre 2 frt ezennel megállapított kikiáltási árban mégis a 7/16 telek kiegészítő részét képező 290 és 606. hrsz. fekvőségekre B. 14 a Komló-Bakóca-F.-Mindszenti h. é. vasut részvénytársaság javára följegyzett kisajátítási jog épségben tartásával az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1897. évi július hó 10. napján d. e. 10 órakor Egyházbéren a bíró lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 130 forint 80 krt, 44 frt 50 kr., és 20 krajcárt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881 LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásdon 1897. évi április hó 43. napján járásbíró mint tkvi hatóság.

Warga Jenő
 kir. aljárásbíró

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari

férfi- és gyermek-ruha gyári
 raktár

PÉCSETT, Király-utca,
 Bazár-épület.

Jó
 minőség,
 elegáns
 szabás.
 Kivánatra
 mérték után
 is.

O
 L
 C
 S

Szabott
 á r a k!
 Minden
 darabon
 az ár
 feltüntetve.

O L C S Ó Á R A K

Nyári
 öltönyök,
 felöltők,
 Havelokok

Á
 R
 A
 K

Nagy választék
 kész férfi- és
 gyermek
 ruhákban.
 Minden termé-
 thez hozzá
 igazittatik.

Nemes Zöldgaljak

e héttől kezdve nálam a következő fajokban kaphatók: 10 féle Chasselas változványok, 5 féle Muskotály változványok, Olasz Rissling, Furmint, Mézes fehér, Semillon, Zöld sylváni, Follblanche, Piquepoul, Ezerjó, Rakszőlő, Pécsi tökök, Madeleine Angevine, Zöld veltini, Pineaut blanc, Ökörszem, Cabernet Franc, St.-Lőrincz, Oporto, Kadarka, Grand noir de Calmette, Aramon, Carignac, Burgundi vörös és pécsi vegyes.

Darabja 1 kr.

Taussig Zsigmond
 cs. és kir. udvari szállító Pécsen.

1897. sz.
 tkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárda kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwab Ferenc baáni lakos végrehajthatónak, Pöpl Henrik baáni lakos végrehajtást szenvedett ellen 274 frt 65 kr. tőke, és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárda kir. járásbíró területén lévő, a baáni községben fekvő a 26. sz. tkvben felvett 271. hrsz. 271. sorsz. házból és belsőszégből Pöpl Henriket illető fele részére 388 frt 50 kr., a baáni 558. sz. tkvben felvett 2611 hrsz. ingatlanból Pöpl Henriket illető 1/4 részére 5 frt, ugyanezen tkvben felvett 213 frt 60 kr. válság tőkével terhelt 2612 hrsz. ingatlanból Pöpl Henriket illető 1/4 részére 137 frt 50 kr. és ugyanezen tkvben felvett 39 frt 79 kr. válság tőkével terhelt 2636 hrsz. ingatlanból Pöpl Henriket illető 1/4 részére 137 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi július hó 12. napján d. e. 10 órakor, Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 38 frt 85 kr. 50 kr., 13 frt 75 kr. 13 frt 75 kr. készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságánál 1897. évi márc. hó 9. napján.

Maurer albiró helyett,
Székács Pál
 kir. albiró.

Utolérhetetlenek

s mindig azok maradnak a

Premier-kerékpárok,

mert egyedül csak ezek készülnek

Helical-csőből

és legnagyobb ellentállási képességet, legtükétebb szabatosságot, legtartósabb szerkezettel és legkönnyebb futóképességet egyesítik magukban.

A „Premier Cycle Co. Lmtd“

(Hillmann, Herbert & Cooper)

GYÁRAK:

EGER COVENTRY DOOS
(Csehország) (Angolország) (Nürnberg mellett)

60,000 db. készül évenként. Katalógus ingyen és bérmentve.

Pécsett egyedüli raktár:

Fürst Lipótnál.

Séchenyi-tér 16. sz.

Szabadalmazott sodronyüveg

felső világosság, padló és gyári ablakoknak, legjobb anyag, különféle vastagságnak, egész 1-75 négyzetméter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszabadulás a kellemetlen drót-rácsosattól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betét az üveget összetartja, a világosságnak nagyban előmozdítása és eddig még nem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépületekben van használatban a legjobb eredménnyel. Számos elismerő bizonyítvány. Árjegyzék és mintákkal szívesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

köcsi átjárók, földalatti folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféher (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött-üveg) és színes sodrony-betéttel, vagy a nélkül.

Tetőzet- és orom-fedőeserép üvegből

különféle minta és nagyságban.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Simens,

Neusattl bei Elbogen (Csehország.)

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárok, tábla-üveg belgial és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

11906. sz.

Tkvi 1897

Hirdetmény.

Zaláta községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, akik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1897. évi Deczember hó 22-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakasznak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyztetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1897. évi Deczember hó 22-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1897. évi Deczember hó 22-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóságánál.

Pécsett, 1897. évi június hó 5-én.

Lukrits István kir. táblai bíró helyett:

Bogyay Pongrác

kir. trvszéki bíró.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

A M. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK

Vezérügynöksége

Budapest, Váci-körut 32. szám alatt.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplő-garnitúráit, ipari célokra alkalmas „Gompound“ lokomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolót, Stibor-féle körfűrészait, kaszáló- és aratógépeit, továbbá **SACK-féle** ekéit, vetőgépeit, boronáit és egyéb gazdasági gépeit.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

A Fairbanks-féle téglagyár kizárólagos képviselője.